

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120327541
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:6120327541.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a členiek senátu JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Aleny Mikovej, v spore žalobkyne A. B., nar. X.X.XXXX, C. - D., E. XXX, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Tomáš Čverčko, advokát, Košice, Čajakova 5, IČO: 35 553 944, proti žalovanému Mesto Košice, Košice, Tr. SNP 48A, IČO: 00 691 135, v spore o zaplatenie 9 189,14 eur s prísl., o odvolaní žalobkyne proti rozsudku 29C/52/2020 z 21.9.2022, Okresného súdu Košice II

rozhodol:

- P o t v r d z u j e rozsudok.
- Žalovanému priznáva proti žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) odvolaním napadnutým rozsudkom rozhodol, že žalobu zamietá a žalovaný má voči žalobkyni nárok na náhradu trov konania v plnej výške, o ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2.1. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobkyňa sa domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu istiny 9 189,14 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 243,38 eur od 02.07.2018 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 243,38 eur od 02.08.2018 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 243,38 eur od 02.09.2018 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 243,38 eur od 02.10.2018 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 243,38 eur od 02.11.2018 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 243,38 eur od 02.12.2018 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 243,38 eur od 02.01.2019 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 243,38 eur od 02.02.2019 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 243,38 eur od 02.03.2019 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 243,38 eur od 02.04.2019 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 243,38 eur od 02.05.2019 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 500,92 eur od 02.06.2019 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 500,92 eur od 02.07.2019 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 500,92 eur od 02.08.2019 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 500,92 eur od 02.09.2019 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 500,92 eur od 02.10.2019 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 500,92 eur od 02.11.2019 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 500,92 eur od 02.12.2019 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 500,92 eur od 02.01.2020 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 500,92 eur od 02.02.2020 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 500,92 eur od 02.03.2020 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 500,92 eur od 02.04.2020 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 500,92 eur od 02.05.2020 do zaplatenia, 5 % ročne zo sumy 500,92 eur od 02.06.2020 do zaplatenia a aby nahradil žalobkyni trovy konania.

2.2. Na pojednávaní 2.5.2022 súd uznesením pripustil zmenu žaloby tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu vo výške 9 189,14 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 9 189,14 eur od 18.4.2020 do zaplatenia.

2.3. Žalobkyňa žalobu odôvodnila tým, že je podielovou spoluvlastníčkou pozemkov parcely č. 4010/3 o výmere 183 m², parcely č. 4297/20 o výmere 80 m², parcely č. 4300/14 o výmere 272 m², parcely

č. 4304/31 o výmere 2985 m², parcely č. 4304/33 o výmere 619 m², parcely č. 4309/5 o výmere 61 m², parcely č. 4311/90 o výmere 822 m², zapísaných na LV č. XXXXX, v katastrálnom území Košice - ZÁPAD, vedeného Katastrálnym úradom Košice, Správa katastra Košice a to vo veľkosti 1/9 + 1/9 z celku. Tieto pozemky má žalobkyňa vo vlastníctve od roku 1999 na základe dedenia po svojich predkoch a žalovaný ich užíva už od roku 1957, kedy začal na uvedených pozemkoch realizovať výsadbu verejnej zelene. Táto skutočnosť vyplýva aj z LV č. XXXXX, kde je stanovený spôsob užívania pozemku a predovšetkým z listín Magistrátu mesta Košice, ako aj pozvánky z 18.3.2016, kde mesto Košice uviedlo, že funkčné využitie parciel (aj ostatných parciel evidovaných v tzv. Borovicovom háji) v zmysle platného Územného plánu hospodársko - sídelnej aglomerácie Košice, je pre ne definovaná funkcia verejnej zelene.

2.4. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu poukázal na to, že zmyslom územného plánu je zdefinovať, na čo je to ktoré územie vhodné, pričom územný plán neurčuje vlastnícke vzťahy, nestanovuje režim a nekonkretizuje spôsoby jeho využitia. Na sporných nehnuteľnostiach sa nenachádzajú žiadne plochy využívané verejnosťou na rekreáciu, či iné podobné využitie. Na predmetných pozemkoch nie je daná ich využiteľnosť verejnosťou, a ani na tento účel neslúžia. Ak neexistuje užívanie pozemkov v spoluvlastníctve žalobcu verejnosťou, niet dôvodu na plnenie z titulu bezdôvodného obohatenia. Navyše žalobkyňa nijakým spôsobom nepreukázala, že pozemky v jeho spoluvlastníctve sú užívané verejnosťou. Spolu so žalobou bol žalovanému predložený aj znalecký posudok č. 15/2018 z 28.06.2018 vypracovaný znalcom F. G. H., D. mult.. Predmetom znaleckého posudku bolo popri stanovení všeobecnej hodnoty dotknutých pozemkov aj stanovenie všeobecnej hodnoty ich nájmu, pričom znalec stanovil nájomné v jednotkovej cene 6,58 eur/m²/rok. Žalovaný namieta správnosť uvedeného znaleckého posudku. Nesúhlasí s použitou dobou návratnosti, ktorú znalec stanovil v trvaní 15 rokov. V zmysle platnej vyhlášky možno stanoviť obdobie návratnosti v rozmedzí 15 až 40 rokov, pričom doba návratnosti v trvaní 15 rokov sa používa pre pozemky s najvyšším výnosom, spravidla v centre mesta. Podľa názoru žalovaného je v prípade pozemkov evidovaných na LV č. XXXXX možné uvažovať o návratnosti v trvaní 25, nanajvýš 20 rokov, keďže z hľadiska návratnosti nie je predpoklad, že by tieto pozemky boli rovnako výnosné ako pozemky v centre mesta. Žalovaný namieta taktiež výšku uplatneného nároku, pričom poukázal na nesúlad medzi dĺžkou žalovaného obdobia (od 02.07.2018 do 01.06.2020, t.j. 23 mesiacov) a výškou žalovanej istiny. Žalovaný namieta rovnako úrok z omeškania vo výške 5 % ročne, počítaný v mesačných intervaloch.

2.5. Súd vec právne posúdil podľa čl. 20 ods.1,4 Ústavy SR, § 123, § 124, § 128 ods.1,2, § 151n ods.1, § 151o ods.1, § 151p ods.1 OZ, § 1 ods.1,2, § 2 ods.1,2,3, § 3 ods.1,3,4, § 4 ods.1,2, čl. V z. č. 66/2009 Z.z., čl. 11 ods.1,3 Listiny základných práv a slobôd.

2.6. Súd posudzoval žalovaným vznesenú námietku premičania nárokov žalobkyne, vzhľadom na skutočnosť, že na predmetný vzťah sa vzťahuje zák. č. 66/2009 Z.z. a poukázal na aktuálnu rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR vo rozhodnutiach 2Cdo/194/2018, 8Cdo/17/2019 a uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS/539/2020.

2.7. Konštatoval, že v danom prípade nebolo medzi stranami sporné, že žalobkyňa je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXXX a žalovaný užíva parcely žalobkyne tým, že na nich bez súhlasu žalobkyne ako podielovej spoluvlastníčky a bez právneho dôvodu zriadil verejnú zeleň, bolo zriadené vecné bremeno v súlade so z. č. 66/2009 Z.z. Žalovaný v priebehu konania tvrdil, že na predmetných pozemkoch žalobkyne sa nachádza verejná zeleň a predložil listiny preukazujúce, že lokalita Borovicový háj mala charakter verejnej zelene už pred rokom 1990, a to: „rozhodnutie o využití územia č. Výst. 2224-a 1985-Bk zo dňa 15.03.1985“ vydané odborom výstavby, územného plánu a architektúry, Obvodného národného výboru Košice II, - „hospodárska zmluva zo dňa 10.11.1987“ uzatvorená medzi odovzdávajúcou organizáciou: Záhradnícky a sadovnícky podnik mesta Košice a preberajúcou organizáciou: Správa verejnej zelene Košice, - „protokol o prechode vlastníctva, majetkových práv a záväzkov zo dňa 03.05.2004“ uzatvorený medzi odovzdávajúcim: Správa mestskej zelene v Košiciach a preberajúcim: Mesto Košice. Stotožnil sa s argumentáciou žalobkyne, že v prípade sporných pozemkov ide o nehnuteľnosti, na ktorých sa nachádza verejná zeleň, preto je podľa súdu potrebné právne vzťahy z toho vyplývajúce aplikovať ustanovenia zák. č. 66/2009 Z.z., keďže v takomto prípade by nepochybne platilo, že k pozemkom, ktoré sú v podielovom spoluvlastníctve žalobkyne vzniklo zo zák. č. 66/2009 Z.z. vecné bremeno v prospech žalovaného, ktoré mu zakladá právny titul k ich užívaniu.

2.8. Súd poukázal na argumentáciu obsiahnutú v uznesení Najvyššieho súdu SR 8Cdo/17/2019 z 30.11.2020, ktorá vyvracia názor o možnosti priznávania náhrady za nepriame obmedzenie vlastníckeho práva aj opakovane za určitý časový úsek až do usporiadania vlastníckych vzťahov spôsobom predpokladaným v § 2 a § 3 z.č. 66/2009 Z.z, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1 Cdo/99/2019

z 26.1.2022, ktoré si plne osvojilo vyššie uvedenú argumentáciu a vychádzalo z nej, ako aj na rozsudok Krajského súdu v Košiciach 6Co/78/2022.

2.9.Vznesenú námietku premlčania žalovaným posúdil podľa § 100 ods.1,2, § 101 OZ a v zmysle § 4 ods.1 z. č. 66/2009 Z.z. zo zákona vzniká vlastníčkovi pozemku povinnosť strieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu a to do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je nepochybne jednorazová a nemá charakter opakujúceho sa plnenia. Opačný výklad by bol v rozpore so zákonom, keďže zo žiadnych ustanovení žiadneho zákona nie je možné vychádzať, že by v rámci pozemkov, na ktorých sú stavby podľa z.č. 66/2009 Z.z. mohlo dochádzať k nájomnému vzťahu, resp. k bezdôvodnému obohateniu, resp. k akémusi opakovanému náhradnému plneniu za takto zriadené vecné bremeno. Ani úmyslom zákonodarcu nemohlo byť vytvorenie takéhoto stavu, že sa bude opakovane platiť za toto vecné bremeno, pretože odplata za vecné bremeno je jednoznačne stanovená ako jednorazová v zmysle OZ a nie ako opakujúce sa plnenie. Vlastník predmetných pozemkov si mohol uplatniť náhradu za uvedené vecné bremeno, avšak len v zákonom stanovenej lehote, a to do 3 rokov od nadobudnutia účinnosti z.č. 66/2009 Z.z., t.j. od 1.7.2009, kedy nadobudli účinnosť články I. až III. tohto zákona. Žaloba však nesmerovala k zaplateniu odplaty za zriadenie vecného bremena, ale k tomu, že žalovaný je povinný platiť opakujúce sa plnenie za určité obdobie od 2.7.2018 do 1.6.2020. Na základe vyššie uvedeného je námietka premlčania žalovaného dôvodná, keďže nárok žalobcu na takúto jednorazovú náhradu sa premlčal v zákonom stanovenej 3 ročnej premlčacej lehote, ktorá uplynula 1.7.2012. Vzhľadom na vznesenú námietku premlčania nemohol žalobkyni priznať právo a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

2.10.O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.1 a žalovanému priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu a nevidel dôvod na aplikáciu § 257 CSP.

3.1.Žalobkyňa napadla rozsudok včas podaným odvolaním, a to v celom rozsahu z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d/, f/, h/ CSP a § 366 písm. e/ CSP, ktoré odôvodnila nasledovne.

3.2.Nesúhlasí s argumentáciou súdu, že žalovaný v priebehu konania predložil listiny preukazujúce, že lokalite Borovicový háj mala charakter verejnej zelene už pred rokom 1990. Má za to, že žalovaný žiadnym svojim listinným dôkazom nepreukázal, že Borovicový háj bol už pred rokom 1990 verejnou zeleňou, práve naopak, žalobca preukázal protestom prokurátora, že „verejná zeleň“ v lokalite Borovicový háj mala vzniknúť až 19.12.1991. Na základe protestu prokurátora došlo k zrušeniu všeobecne záväzného nariadenia Mesta Košice 2/1991 o zakladaní, údržbe a ochrane zelene. Na podporu tohto tvrdenia doložila VZN č. 2/1991, ktoré bolo vydané až 19.12.1991. Žalobca dal do pozornosti odvolaciemu súdu skutočnosť, že na prejednávanej vec nemožno aplikovať zák. č. 66/2009 Z.z.

3.3.Každý konajúci súd opomína, že nevyhnutnou podmienkou je platné územné, stavebné a kolaudačné rozhodnutie (posledná časť prvej vety § 4 ods.1 z.č. 66/2009). Ak by sa teda mal vzťahovať na predmet žaloby ods.1 a ods.4 z.č. 66/2009 Z.z., mal žalovaný predložiť právoplatné územné, stavebné a kolaudačné rozhodnutie. Rozhodnutie o využití územia č. Výst. 2224-a 1985-Bk z 15.3.1985, vydané odborom výstavby, územného plánu a architektúry, Obvodného národného výboru Košice II, nemá vyznačenú právoplatnosť. Odvolávajúci sa na § 2 ods.7 vtedy platného z.č. 138/1991 (veci a majetkové práva nadobúda obec dňom účinnosti tohto zákona, t.j. k 1.5.1991), ak sa má aplikovať § 1 ods.2 z.č. 66/2009 Z.z. je nevyhnutné, aby ku dňu 1.5.1991 existovala verejná zeleň. Táto ako obvodový park vznikla až 19.12.1991, teda 7 mesiacov po účinnosti z.č. 138/1991. Z uvedeného je zrejmé, že verejná zeleň nemohla prejsť na žalovaného k 1.5.1991, keď ešte neexistovala. Podľa § 14 ods.1 vtedy platného z.č. 138/1991 Zb. o prechode práva hospodárenia k veciam a postúpení majetkových práv a záväzkov do správy organizácie mali orgány miestnej štátnej správy spísať protokol, ktorý bol spísaný až 3.5.2004.

3.4.Žalovaný v konaní tvrdí, že verejná zeleň v lokalite Borovicový háj vznikla pred rokom 1990 jeho vysadením. Podľa rozsudku 6Co/78/2022 bod 8 táto skutočnosť má vyplývať z pracovného jednania 30.10.1996. Toto tvrdenie žalovaného však sa nikdy nepodarilo žalovanému preukázať, do dnešného dňa o tom nepredložil žiadne dôkazy. Z uvedeného pracovného rokovania však nevyplýva, že v Borovicovom háji sa má jednať o verejnú zeleň, práveže naopak, podľa Úradu životného prostredia Košice sa má jednať o biocentrum.

3.5.Podľa rozsudku Krajského súdu Košice 6Co/78/2022 z 13.9.2022 bodu 57. má byť vymedzená špecifikácia verejnej zelene v zák. č. 543/2022 Z.z. o ochrane prírody a krajiny v § 47 ods.5. Uvedené ustanovenie však bolo zapracované do citovaného zákona až 1.1.2020, a teda nemá pôsobiť retroaktívne. Na druhej strane je uvedené ustanovenie nepresné, pretože za verejnú zeleň sa mala považovať akákoľvek drevina, ktorá je na mieste verejnosti prístupná (nemá oplotený pozemok), hoci

podľa územného plánu nie je určená ako verejná zeleň. Takýmto je napríklad lokalita pod KVP, ktorá je v zastavanom území obce na mieste voľne prístupnej verejnosti a aj napriek tomu nemá charakter verejnej zelene.

3.6. Do roku 1987 bol Borovicový háj lesom a nie verejnou zeleňou, o čom žalobkyňa predložila nasledujúce doklady a dôkazy: 1. Žiadosť o vyňatie Borovicového hája z lesného pôdneho fondu z 31.10.1984, 2. Žiadosť o trvalé vyňatie lesných pozemkov z lesného pôdneho fondu na zriadenie Mestského obvodového parku Národného výboru Mesta Košice z 30.8.1985, 3. Žiadosť o trvalé vyňatie lesných pozemkov z LPF na zriadenie Mestského obvodného parku v Košiciach zo 14.10.1985, 4. Stanovisko k rozdielom výmery Borovicového hája v k.ú. Košice-mesto z 21.4.1986, 5. Stanovisko k rozdielnym výmerom Borovicového hája v k.ú. Košice-mesto zo 14.4.1986, 6. Doplnenie žiadosti z 31.10.1984 z 15.5.1986, 7. Rozhodnutie Ministerstva lesného a vodného hospodárstva SSR z 27.1.1987.

3.7. Zo všetkých uvedených dôkazov je zrejmé, že do roku 1987 bol Borovicový háj lesom, a teda nemohol byť verejnou zeleňou a zámerom Národného výboru mesta Košice bolo z Borovicového hája vytvoriť mestskú (vnútromestskú) zeleň-obvodový park. Teda, nie verejnú zeleň, ale vnútromestskú zeleň. Keďže neexistovala pred rokom 1987 verejná zeleň a táto bola zavedená až v roku 1991, a to všeobecne záväzným nariadením č. 2/1992 o zakladaní, údržbe a správe zelene, ktorý nadobudol účinnosť 19.12.1991, nemohla teda ku dňu 1.5.1991 verejná zeleň prejsť do vlastníctva obce.

3.8. V súvislosti s uvedeným poukázala žalobkyňa na z.č. 369/1990 Zb., § 4 ods.3 písm. e/ zákona o obecnom zriadení, § 32, § 34. Ani v jednom prípade neboli účastníkmi konania žalobcovia, hoci podľa vtedy platného stavebného zákona mali byť. Uvedené rozhodnutie z 15.3.1985 teda nikdy nemohlo nadobudnúť právoplatnosť. Svedčí o tom aj skutočnosť, že na predloženej rozhodnutí chýba dátum právoplatnosti. To isté by malo platiť aj pre stavebné povolenie a kolaudačné rozhodnutie.

3.9. V tomto smere sa jedná o paakt bez právnych účinkov. K uvedenému vyslovil jednoznačný záver v svojom rozsudku Najvyšší súd SR sp. zn. 3Cdo/906/98 a nadväzujúco aj v náleze Ústavný súd SR sp. zn. III.ÚS/16/2012 v obdobnej veci vyvlastňovacieho konania, keď sa jednalo s niekým iným ako s účastníkom konania. Taktiež rozhodnutie Ministerstva lesného a vodného hospodárstva SSR z 27.1.1987 stratilo po dvoch rokoch platnosť, nakoľko sa okrem iného nenaplnili jeho podmienky a to najmä majetkovo právne sa nevysporiadali pozemky, nakoľko žalobkyňa je do dnešného dňa vlastníčkou pozemkov v Borovicovom háji (ako dôkaz poukázala na str. 1 písm. d/ ods.1 a str. 3 ods. 4 druhá veta rozhodnutia).

3.10. Uvedené rozhodnutie po dvoch rokoch stratilo právoplatnosť a Borovicový háj sa stal opäť lesom a nemohol byť verejnou zeleňou a nemala náhodou stratiť právoplatnosť aj hospodárska zmluva z 10.11.1987 uzatvorená medzi odovzdávajúcou organizáciou – Záhradnícky a sadovnícky podnik mesta Košice a preberajúcou organizáciou Správa verejnej zelene Košice. Okrem uvedeného mal záhradnícky a sadovnícky podnik nadobudnúť do správy Borovicový háj, keď z rozhodnutia Ministerstva lesného a vodného hospodárstva SSR z 27.1.1987 nevyplýva, že by mu bolo niečo zverené, resp. z písm. b/ ods.1b rozhodnutia vyplýva, že má uzatvoriť zmluvu o prevode správy národného majetku.

3.11. Ďalej žalobkyňa poukázala na bod 23. rozsudku Okresného súdu Košice II, v ktorom sa súd odvoláva na § 3 ods.1 z. č. 66/2009 Z.z., ktorý ku dňu vyhlásenia rozsudku stratil platnosť, teda táto úprava platila do 31.8.2022, ktorá bola novelou 257/2022 Z.z. zrušená od 1.9.2022.

3.12. Žalobkyňa preukazuje podľa § 366 písm. c/ CSP skutočnosť, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. V zmysle uvedeného, je toho názoru, že na pozemkoch žalobkyne nevzniklo vecné bremeno v prospech žalovaného na základe z. č. 66/2009 Z.z. a preto žiada, aby odvolací súd zrušil rozsudok Okresného súdu Košice II v celom rozsahu a vec vrátil na opätovné prejednanie a rozhodnutie a žalovaného zaviazal na úhradu trov odvolacieho konania.

4. Žalovaný sa k odvolaniu žalobkyne nevyjadril.

5. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobkyne ako podané včas, oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods.1 CSP a v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods.1 písm. d/, f/ a h/, § 366 písm.c/ CSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť. Rozsudok je vo výroku vecne správny, preto ho odvolací súd v zmysle § 387 ods.1 CSP potvrdil.

6.1. Odvolací súd dospel k záveru, že žiaden z uplatnených odvolacích dôvodov nie je naplnený.

6.2. Žalobkyňou uplatnený odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. d) CSP, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, predstavuje vady konania, ktoré nie sú subsumované pod ostatné odvolacie dôvody avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie napr. nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť (§ 160), postihujú chybný postup súdu prvej inštancie pri dokazovaní, nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), chybné poučovanie účastníkov a ďalšie nedostatky v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

6.3. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvej inštancie spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnosťami prisudzoval iný právny význam.

6.4. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

6.5. Opravný prostriedok s právom novôt (§ 366 CSP) povoľuje subjektu prednášať nové skutočnosti a dôkazy. Uvedené znamená, že odvolací súd je aj počas odvolacieho konania povinný prihliadať na prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, ktoré doteraz neboli použité, ale len vtedy, ak sa týkajú procesných podmienok, vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, alebo ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Z obsahu odvolania nie je zrejmé, aké vady má žalobkyňa na mysli, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie. Rovnako z obsahu odvolania nie je zrejmé, prečo ich žalobkyňa nepoužila už v prvoinštančnom konaní.

6.6. Odvolací súd zastáva názor, že žiaden z predložených dôkazov nie je spôsobilý vyvrátiť vecnú správnosť skúmaného rozhodnutia. Navyše súd sa so VZN č.2 a rozhodnutím MLaVH SSR o vyňatí sporných pozemkov z lesného pôdneho fondu v rozhodnutí vyporiadal. Žiadosť o vyňatie Borovicového hája z lesného pôdneho fondu z 31.10.1984 ani zo 14.10.1985 nemajú žiaden vplyv na dostatočne zistený skutkový stav prejednáwanej veci.

6.7. Správne, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce je odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a na toto odkazuje (§ 387 ods.2 CSP), ktoré dáva odpoveď na všetky relevantné otázky súvisiace s predmetom konania.

7. Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku (§ 387 ods.2) možno doplniť nasledovné:

8. Medzi stranami sporu nebol sporný skutkový stav ohľadne vlastníctva pozemkov žalobkyňou, ich výmery a skutočnosti, že patria do lokality „Borovicový háj“ so zadefinovaným funkčným využitím územia ako verejnej zelene.

9. Spočiatku sa žalovaný bránil tým, že na pozemkoch nie sú plochy využívané verejnosťou na rekreáciu a nie je daná ich využiteľnosť verejnosťou. Neskôr mal za to, že v danom prípade sa na vzťah žalobkyne a žalovaného vzťahuje § 1 ods.2 v spojení § 4 ods.1,2 z. č. 66/2009 Z. z., pričom žalobkyňa nesvedčí nárok na opakovanú náhradu za vecné bremeno, ktorá je jednorazového charakteru a jednorazová náhrada je premlčaná.

10. Podstatou odvolacích námietok žalobkyne je nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, keď aplikoval v prejednáwanej veci z. č. 66/2009 Z.z., ktorý sa podľa nej na prejednávanú vec nevzťahuje, pretože k pozemkom v jej podielovom spoluvlastníctve nevzniklo vecné bremeno, keďže neexistuje žiaden titul na základe ktorého prešla verejná zeľaň do vlastníctva obce.

11.K právnenému posúdeniu sporu súdom prvej inštancie a k aplikácii z. č. 66/2009 Z.z. odvolací súd dopĺňa, že vecne správne postupoval súd prvej inštancie, ak na prejednávaný spor aplikoval citovaný zákon.

12.1.Podľa § 1 ods.1 z. č. 66/2009 Z.z., tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (ďalej len „pozemok pod stavbou“).

12.2.Podľa § 1 ods.2 z. č. 66/2009 Z.z., tento zákon sa primerane vzťahuje aj na usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom, na ktorých je umiestnený cintorín, okrem pozemkov vo vlastníctve cirkví, športový areál alebo verejná zeleň, ak tento cintorín, športový areál alebo verejná zeleň prešli do vlastníctva obce podľa osobitného predpisu.

13.1.Podľa § 4 ods.1 z. č. 66/2009 Z.z., ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

13.2.Z citovaného ustanovenia je zrejmé, že vlastník pozemku pod stavbou je povinný strieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

13.3.K právnenému posúdeniu sporu súdom prvej inštancie a k aplikácii z. č. 66/2009 Z.z. odvolací súd dopĺňa, že vecne správne postupoval súd prvej inštancie, ak na prejednávaný spor aplikoval citovaný zákon.

14.Súd prvej inštancie venoval náležitú pozornosť spôsobu využitia pozemkov parcely č. 4010/3 o výmere 183 m², parcely č. 4297/20 o výmere 80 m², parcely č. 4300/14 o výmere 272 m², parcely č. 4304/31 o výmere 2985 m², parcely č. 4304/33 o výmere 619 m², parcely č. 4309/5 o výmere 61 m², parcely č. 4311/90 o výmere 822 m², zapísaných na LV č. XXXXX, v katastrálnom území Košice - ZÁPAD, vedeného Katastrálnym úradom Košice, Správa katastra Košice a to vo veľkosti 1/9 + 1/9 z celku, a skonštatoval, že na označených sporných pozemkoch sa nachádza verejná zeleň a preto sa vzťahuje z. č. 66/2009 Z.z., nakoľko prešla vo vlastníctva obce podľa osobitného predpisu.

15.1.Nehnuteľnosti patriace žalobkyni umiestnené v lokalite „Borovicový háj“ sú súčasťou verejného priestranstva s využitím územia ako verejnej zelene, prístupné neobmedzenému okruhu užívateľov, spĺňajúce znaky verejného priestranstva, naplňajú zámer stanovený Územným plánom hospodársko - sídelnej aglomerácie Košice. V zmysle Miestneho územného systému ekologickej stability je dotknutá lokalita definovaná ako mestské biocentrum regionálneho významu.

15.2.Je nepochybné, že užívaním pozemkov, vlastnícky patriacich žalobkyni, ktoré sú verejným priestranstvom s využitím ako verejná a parková zeleň, neobmedzeným okruhom užívateľov, najmä obyvateľmi mesta, je užívaním žalovaného.

16.1.Pre právne posúdenie, či ide o stavbu a o akú stavbu, sú podstatné kritériá uvedené v zákone č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) a to, čo je stavbou, vymedzuje § 43a stavebného zákona.

16.2.Plochy zelene môžu byť považované za samostatnú stavbu, v niektorých prípadoch prináležia k inej stavbe a niekde existujú nezávisle od stavieb a ani nie sú považované za stavbu.

16.3.Areály cintorínov, kryté i nekryté športové areály (vrátane plôch zelene), ale i samotné plochy zelene (ako sady, parky) sú tiež stavby a pozemky pod nimi sú už zahrnuté v § 1 ods.1 zákona č. 66/2009 Z. z., ale zákonodarca ich osobitne vyňal a uviedol v § 1 ods.2 z. č. 66/2009 Z. z. (a to vrátane verejnej zelene). Podľa názoru súdu ide o logické odčlenenie resp. rozdelenie stavieb a to vyplývajúce už zo samotných podmienok zhotovenia, funkčnosti, životnosti, využívania a udržiavania.

16.4.Pri verejnej zeleni (sadoch, parkoch) ide vo svojej podstate o plochy zelene s rôznymi prvkami napr. parkovej architektúry, prenosným zariadením, chodníkmi, fontánami atď.

16.5. Na účely stavebného zákona (§ 139a ods. 9) je zeleň definovaná ako vysadené alebo udržiavané rastliny v sídlach a v ich okolí, ako aj pozdĺž líniových stavieb v ostatnej krajine. Plochy zelene je možné zistiť napr. zo záväznej časti územného plánu obce, v ktorom sú vymedzené aj funkcie tejto zelene, napr. verejne prístupné záhrady, sady, parky, aleje s relaxačnou funkciou, sprievodná zeleň pozemných komunikácií s izolačnou a ochrannou funkciou atď.

17.1. Z listín tvoriacich obsah súdneho spisu a zo zhodných tvrdení strán sporu vyplynulo, že predmetné parcely žalovaný dlhodobo využíva, keď na týchto pozemkoch začal realizovať výsadbu verejnej zelene označovanej ako „Borovicový háj“.

17.2. Je možné pripustiť námietku žalobkyne, v tom rozsahu, že Borovicový háj bol lesom. Skutočnosť, či to bolo do roku 1987 je však sporná a to práve z dôvodu, že rozhodnutím Obvodného národného výboru Košice II, odbor výstavby ÚPaA z 15.3.1985 (č. I. 146) bolo vydané rozhodnutie o využití územia v lokalite „Borovicový háj“ avšak toto bolo z LPF vyňaté až rozhodnutím z 21.1.1987.

17.3. Odvolací súd sa nestotožňuje s námietkou žalobkyne, že toto rozhodnutie nikdy nenadobudlo právoplatnosť. Doložka právoplatnosti je vyznačená na zadnej (druhej) strane rozhodnutia a to 4.5.1985 aj keď zrejme administratívnym omylom je to uvedené v kolónke „dátum“ (v Košiciach, dňa 4.V.1985). Uvedený záver je prijateľný aj z toho dôvodu, že zo žiadnych dôkazov nevyplývalo, aby sa voči nemu dotknuté strany odvolali.

17.4. Keď žalobkyňa tvrdí, že rozhodnutie nemohlo nadobudnúť právoplatnosť, lebo jej, resp. právnym predchodcom nebolo ako oprávneným osobám doručené, je nutné zdôrazniť, že daná lokalita bola evidovaná ako les, čo tvrdila aj sama žalobkyňa. Vychádzajúc z Ústavy ČSSR 100/1960 Zb. čl. 8 ods. 1,2 lesy boli národným majetkom, ktorý spravoval Záhradnícky a sadovnícky podnik mesta Košice, ktorého nadriadeným orgánom bol Národný výbor mesta Košice. Vydané rozhodnutie sa doručovalo ZaSP, ÚHA Košice, NVmK – odbor ÚPaA, ObNV II. – KHSDaO. Žalobkyňa ani jej právni predchodcovia v tom čase neboli evidovaní ako vlastníci týchto pozemkov a teda neboli oprávnené osoby v tomto konaní.

17.5. Rovnako nedôvodná je námietka žalobkyne v tom, že pred vydaním stavebného povolenia bolo nutné pozemok majetkoprávne vysporiadať a predložiť list vlastníctva. Dôkazom vysporiadania pozemku ako aj skutočnosti, že sa podľa uvedeného rozhodnutia postupovalo, bola Hospodárska zmluva z 10.11.1987 (č. I. 148), ktorou došlo k prevodu nehnuteľností „Borovicový háj“ o výmere 11,4245 ha. Správou národného majetku „Borovicový háj“ bol poverený Záhradnícky a sad. podnik mesta Košíc, ktorý správu ku dňu 30.11.1987 odovzdal Záhradníckemu a sad. podniku mesta Košíc - Správa verejnej zelene Košice; uvedené vyplynulo z Hospodárskej zmluvy o prevode správy národného majetku zo dňa 10.11.1987 (čl. 148). Zmluva bola uzatvorená v súlade s § 347 Hospodárskeho zákonníka bezodplatne a podľa bodu 9 tejto zmluvy bol vykonaný zápis v evidencii nehnuteľností.

17.6. Je pravdou, že žalovaný, vzhľadom na časový odstup niektoré relevantné doklady nevie dohľadať. S vzhľadom na to, že ide o stavbu riadne a dlhodobo užívanú ako verejnú zeleň možno usudzovať, že stavba je povolená. Žalobcovia neuviedli žiadne konkrétne námietky, pre ktoré by bol dôvod domnievať sa, že na túto stavbu nebolo vydané stavebné povolenie, resp. kolaudačné rozhodnutie alebo, že by vznikla a užíva sa bez potrebných povolení. V tejto súvislosti odvolací súd dal do pozornosti rozsudok Najvyššieho súdu SR 5Cdo/71/2008.

18.1. Ku dňu účinnosti z. č. 138/1991 Zb. právo hospodárenia k predmetnému nehnuteľnému majetku preukázal Záhradnícky a sadovnícky podnik mesta Košice, pričom delimitačným protokolom z 28.06.1991 tento majetok bol odovzdaný Správe mestskej zelene v Košiciach, ktorá bola zriadená na základe uznesenia Mestského zastupiteľstva v Košiciach č. 7/B zo 14.5.1991 ako rozpočtová organizácia mesta; uvedené vyplynulo z protokolu o prechode vlastníctva, majetkových práv a záväzkov, v zmysle zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí z 3.5.2004.

18.2. Z uvedeného vyplýva, že bola splnená podmienka uvedená v § 1 ods. 2 zák. č. 66/2009 Z.z., a to, že cit. zákon sa vzťahuje aj na usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom, na ktorých je verejná zeleň, nakoľko táto prešla do vlastníctva obce podľa osobitného predpisu, ktorým je zák. č. 138/1991 Zb..

19.1. Pokiaľ žalobkyňa s poukazom na protest prokurátora uviedla, že danú lokalitu nemožno označiť ako verejnú zeleň, pričom v dôsledku protestu prokurátora bolo zrušené uznesenie č. 2/1991 z 19.12.1991 o zakladaní, údržbe a ochrane zelene, odvolací súd poznamenáva, že z. č. 66/2009 Z.z. nedefinuje pojem verejnú zeleň.

19.2. V proteste prokurátora bolo namietané definovanie pojmu verejnú zeleň v rámci VZN, pričom však nemožno poprieť fakt, že daná lokalita je zeleňou vo vlastníctve mesta a je prístupnou verejnosti.

20. Ak judikatúra najvyššieho súdu akceptovaná ústavným súdom dospela k záveru, že právo na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva podľa § 23 ods. 5 z. č. 182/1993 Z.z. vzniklo ex lege jednorazovo tomu, kto bol vlastníkom zaťaženého pozemku ku dňu účinnosti tohto zákona, nemôže byť tomu inak ani pri zriadení vecného bremena podľa § 4 ods.1 zákona č. 66/2009 Z.z.. Ak tieto legálne (zákonné) vecné bremená majú všetky jednotiace znaky, t. j. ide o obmedzenia vlastníckeho práva založené verejnoprávnymi normami kogentného charakteru s významným prvkom súkromnoprávnym, okruh oprávnených subjektov je vymedzený druhovo a nezapisujú sa do katastra nehnuteľností, vyjadrené v zhodnej právnej úprave, nemôže byť tomu inak ani v súvislosti s finančnou náhradou za obmedzenie vlastníckeho práva. Pre opačný právny názor niet žiadnych presvedčivých argumentov“.

21.1. Zákon č. 66/2009 Z. z. nerieši formu náhrady za zákonom zriadené vecné bremeno. V súlade s čl. 20 ods. 4 ústavy upravuje právo na náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva OZ v § 128 tak, že vo verejnom záujme možno vec vyvlastniť alebo vlastnícke právo obmedziť, ak účel nemožno dosiahnuť inak, a to len na základe zákona, len na tento účel a za náhradu.

21.2. Odvolací súd rešpektuje ustálenú rozhodovaciu prax dovolacieho súdu, ktorá je založená na priznávaní jednorazovej náhrady. Judikát R 71/2018 patrí do pojmu „ustálená rozhodovacia prax dovolacieho súdu“. Súčasťou ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu je tiež prax vyjadrená opakovane vo viacerých nepublikovaných rozhodnutiach najvyššieho súdu, alebo dokonca aj v jednotlivom, dosiaľ nepublikovanom rozhodnutí, pokiaľ niektoré neskôr vydané (nepublikované) rozhodnutia najvyššieho súdu názory obsiahnuté v skoršom rozhodnutí nespochybnili, prípadne tieto názory akceptovali a z hľadiska vecného na ne nadviazali (3 Cdo 158/2017, 4 Cdo 95/2017, 5 Cdo 87/2017, 6 Cdo 21/2017).

21.3. S prihliadnutím na vývoj rozhodovacej praxe dovolacieho súdu odvolací súd konštatuje, že v prípade náhrady za nútené obmedzenie vlastníckeho práva podľa zák. č. 66/2009 Z.z. patrí žalobkyni jednorazová náhrada.

21.4. Vychádzajúc z rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR č. 8/2016 je uverejnené rozhodnutie najvyššieho súdu zo 14. apríla 2016, sp. zn. 3Cdo/49/2014, ktoré rieši nárok na finančnú náhradu za obmedzenie vlastníckeho práva podľa § 23 ods. 5 z. č. 182/1993 Z. z., pričom na tento nárok má právo iba pôvodný vlastník pozemku, v súdnom konaní ho môže úspešne uplatniť iba v zákonom stanovenej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť od účinnosti tohto zákona. Aj podľa § 4 ods.1 z. č. 66/2009 Z. z. takisto zo zákona vzniká aj vlastníkovi pozemku povinnosť strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu, a to do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území. Finančná náhrada za vznik vecného bremena je jednorazová a nemá charakter opakujúceho sa plnenia. Vlastníci predmetných pozemkov si mohli uplatniť náhradu za uvedené vecné bremeno, avšak len v zákonom stanovenej lehote, a to do troch rokov (§ 101 OZ) od nadobudnutia účinnosti zákona č. 66/2009 Z. z., t. j. od 1. septembra 2009 (do 01. septembra 2012).

21.5. Napadnuté rozhodnutie je plne v súlade s rozhodovacou praxou všeobecných súdov.

21.6. Žalobkyňa si uplatnila nárok na náhradu za nútené obmedzenie vlastníckeho práva žalobou doručenu súdu 1.7.2020 (potvrdenie OS Banská Bystrica, č. I. 22), teda po uplynutí stanovenej lehoty, preto odvolací súd potvrdil rozhodnutie prvoinštančného súdu, ktorý prihliadol na žalovaným vnesenú námietku premlčania, a žalobu žalobkyne v rozsahu 9189,14 eur s príslušenstvom z dôvodu premlčania zamietol.

21.7. Odvolací súd rovnako potvrdil aj závislý výrok o trovách konania, lebo je vecne správny.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods.1 CSP v spojení s § 255 ods.1 CSP a § 262 ods.1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto má nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania voči neúspešnej žalobkyni v rozsahu 100%.

23. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).